

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 560/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/1376/2022 z 2. júna 2025 a 19. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. septembra 2025 sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia základného práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na ochranu obydlia podľa čl. 21 ods. 1 ústavy a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutými uzneseniami okresného súdu z 2. júna 2025 a 19. augusta 2025. Sťažovateľka navrhuje zrušiť napadnuté uznesenia okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhuje priznať jej primerané finančné zadostučinenie 30 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a vyžiadaných napadnutých rozhodnutí okresného súdu vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v exekučnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 19Ek/1376/2022 v procesnom postavení povinnej, ktorá sa v poradí štvrtým návrhom z 31. januára 2025 domáhala zastavenia exekúcie. Dôvod zastavenia exekúcie sťažovateľka videla v objektívnej nemožnosti splnenia povinnosti uloženej exekučným titulom, keďže kovová brána, ktorej odstránenie exekučný titul ukladá, sa už nenachádza na parcele tak, ako to je označené vo výroku exekučného titulu, keďže kovová brána sa nachádza na hranici pozemkov – parciel č. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ].

3. Napadnutým uznesením z 2. júna 2025 vydaným súdnym úradníkom bol v poradí štvrtý návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý.
4. Sťažnosť podaná proti napadnutému uzneseniu z 2. júna 2025 zamietol okresný súd napadnutým uznesením z 19. augusta 2025 vydaným sudcom.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka prezentuje nespokojnosť s posúdením ňou podaného v poradí štvrtého návrhu na zastavenie exekúcie. Napadnuté uznesenia okresného súdu považuje za arbitrárne, pričom argumentuje tým, že exekučný titul je reálne nevykonateľný, keďže je v ňom uvedené parcelné číslo, ktoré sa nezhoduje s reálnym stavom parcely, na ktorom je kovová brána, o ktorej odstránenie v exekúcii ide.
6. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy sťažovateľka odôvodňuje existenciou opakujúceho sa psychického stresu z exekúcie, ako aj zhoršením zdravotného stavu manžela sťažovateľky.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka arbitrárnosti napadnutých rozhodnutí vydaných vo veci podaného návrhu na zastavenie exekúcie.
8. V úvode tejto časti rozhodnutia ústavný súd poukazuje na skutočnosť absencie právneho zastúpenia sťažovateľky, pričom vzhľadom na uvedenú skutočnosť pred tým, ako sa začal zaoberať podstatou ústavnej sťažnosti, skúmal, do akej miery nedostatok právneho zastúpenia bráni jej kvázimeritórnemu prejednaniu. Berúc do úvahy skutočnosť, že ústavná sťažnosť obsahuje, odhliadnuc od nedostatku právneho zastúpenia, všeobecné, ako aj osobitné náležitosti požadované zákonom č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd uplatnením materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti, a tým aj k ochrane práv a slobôd fyzickej osoby, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou jeho rozhodovacej činnosti (k tomu pozri aj II. ÚS 51/2017, II. ÚS 782/2014), vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, pristúpil k jej predbežnému posúdeniu (m. m. I. ÚS 193/2024, I. ÚS 340/2024).

III.1. K namietanému porušeniu práv napadnutým uznesením okresného súdu z 2. júna 2025:

9. Sťažovateľka v konkrétnych okolnostiach veci mala možnosť domáhať sa ochrany svojich práv v rámci konania o sťažnosti proti napadnutému uzneseniu okresného súdu, ktoré bolo vydané súdnym úradníkom (§ 239 a nasl. Civilného sporového poriadku), pričom túto možnosť aj využila, a preto, uplatňujúc princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmať napadnuté uznesenie okresného súdu vydané súdnym úradníkom, ktoré bolo preskúmané v rámci sťažnostného konania sudcom okresného súdu.
10. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

III.2. K namietanému porušeniu práv napadnutým uznesením okresného súdu z 19. augusta 2025:

11. Z obsahu vyžiadaného napadnutého uznesenia okresného súdu z 19. augusta 2025 vyplýva podstatná skutočnosť podania opakovaného (v poradí štvrtého) návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj skutočnosť totožných námietok, ktorými sa sťažovateľka proti exekúcii bránila, spočívajúcich v nedôvodnosti exekúcie a neexistencii kovovej brány na dotknutom pozemku.

12. V kontexte už uvedenej skutočnosti okresný súd legitímne poukázal na koncentračnú zásadu, ktorá sa uplatňuje aj v exekučnom konaní (§ 61k ods. 2 a 3 Exekučného poriadku), v zmysle ktorej platí, že v návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie sa povinný môže brániť len skutočnosťami, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Ak sa povinný v rámci návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý podáva po uplynutí 15-dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí, bráni skutočnosťami, ktoré existovali už v čase doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a o týchto skutočnostiach mal v tom čase vedomosť, súd jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietne bez toho, aby bol povinný vecne sa zaoberať tvrdenými skutočnosťami (§ 611 ods. 3 Exekučného poriadku).

13. Vzhľadom na už uvedené skutočnosti, keďže povinná neuviedla v poradí štvrtom návrhu na zastavenie exekúcie skutočnosti, ktoré by reflektovali koncentračnú zásadu exekučného konania, ale, naopak, uvádzala námietky, ktorými sa už v exekučnom konaní bránila, bol daný dôvod na to, aby sa danými námietkami okresný súd *lege artis* nezaoberal (§ 61k ods. 3 Exekučného poriadku).

14. Sťažovateľka osobitne v ústavnej sťažnosti argumentuje nevykonateľnosťou exekučného titulu pre neexistenciu kovovej brány na parcele tak, ako bola označená v exekučnom titule (bod 5 tohto uznesenia). K uvedenej námietke sa vyjadril okresný súd konštatovaním, že skutočnosťou neexistencie kovovej brány na dotknutom pozemku sa exekučný súd čiastočne zaoberal, a to v konaní o námietkach povinnej proti upovedomeniu o uložení donucovacieho opatrenia. Z uvedeného dôvodu opätovne nebol dôvod sa totožnou námietkou zaoberať, no aj napriek uvedenému tak okresný súd urobil.

15. Zdôraznil, že aktuálne sa kovová brána nachádza na parcele č. [REDACTED] na hranici s pozemkom č. [REDACTED], no v danom prípade vo vzťahu k dotknutým parcelám došlo v priebehu času k zmene ich geometrického a polohového určenia, a to na podklade bližšie označeného geometrického plánu zo 14. júla 2011, ako aj rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/153/2014-508 z 24. júna 2016 odkazujúceho na bližšie označený geometrický plán zo 17. októbra 2015. Na podklade označených geometrických plánov parcela č. [REDACTED] zanikla a spolu s inými pozemkami sa vytvorili parcely č. [REDACTED] a [REDACTED]. Z predložených listín jednoznačne vyplynulo, že pôvodná parcela č. [REDACTED] sa sčasti kryje aktuálne s parcelou č. [REDACTED]. Okresný súd navyše zdôraznil, že ide o zistenia, ktoré vyplývajú aj z odôvodnenia exekučného titulu, ktorý odkazuje práve na už zmieňovaný rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 6C/153/2014-508 z 24. júna 2016. Keďže na dotknutom pozemku sa nenachádza iná kovová brána, ktorú by vybudovala povinná (resp. jej manžel), okresný súd uzavrel, že neexistuje skutočnosť, ktorá by mohla vyvolať pochybnosti o vykonateľnosti exekučného titulu v časti riadneho označenia predmetu odstránenia.

16. Berúc do úvahy už uvedené dôvody, ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie okresného súdu vydané vo veci sťažnosti podanej proti rozhodnutiu súdneho úradníka je výsledkom aplikácie relevantných ustanovení Exekučného poriadku, ktoré okresný súd interpretoval v súlade s ústavou, pričom jeho závery vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, náležitým spôsobom odkazujúce na zásadu koncentrácie, ktorá sa uplatňuje aj v exekučnom konaní (m. m. I. ÚS 119/2020), čo rezultuje v jeho legitímnosť a ústavnú akceptovateľnosť.

17. Nedôvodnosť argumentácie sťažovateľky o arbitrárnosti vedie ústavný súd k záveru, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu z 19. augusta 2025 a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí časti ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

18. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky uvedených v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu